Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 255 670 van 7 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. ROBERT**
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat J. VAN EDOM *loco* advocaat P. ROBERT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 22 november 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 28 januari 2020 om internationale bescherming. Op 21 januari 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van Colombia. U bent op 15 augustus 1979 geboren in Candelaria (Valle del Cauca). U bent opgegroeid in Cali en bent hier altijd blijven wonen in het ouderlijke huis. U woonde samen met uw ouders, uw broers en zussen. U heeft twee kinderen van twee verschillende relaties. U leeft van beide vaders gescheiden. U heeft sinds 2018 een relatie met R. M. (...), die is achtergebleven in Colombia. Uw kinderen verblijven momenteel bij uw ouders.

U heeft uw middelbare studies afgemaakt en sinds uw veertiende heeft u altijd gewerkt. U heeft onder andere gewerkt als kinderoppas, als medewerker in een restaurant en als bediende in een benzinestation. In 2017 heeft u een tijdlang in Santiago (Chili) gewoond en gewerkt.

Uw schoonbroer, de Italiaan E. M. (...), werkte als ‘pirata’ (informele taxichauffeur). Hij huurde hiervoor een auto bij J. F. (...), die bekend staat als een 'gota a gota' (woekeraar). In december 2014 was er een incident waarbij J. F. (...) uw schoonbroer in elkaar sloeg en waarbij deze laatste blind werd aan het linkeroog. Uw schoonbroer diende een klacht in tegen J. F. (...) maar deze klacht kende vrijwel geen gevolg. Toen uw schoonbroer later terug als ‘pirata’ wilde gaan werken, werd hij bedreigd door J. F. (...). Op 8 juni 2018 werd uw schoonbroer vermoord. De vrouw van E. (...), uw zus M. M. D. C. (...), zou naar aanleiding van deze feiten klacht hebben ingediend bij de Colombiaanse politie. Op een gegeven moment zou zij gecontacteerd zijn geweest door een magistraat die haar had gevraagd het huis van J. F. (...) aan te wijzen. Zij dacht dat ze dit diende te doen van op een veilige afstand, maar in de praktijk werd ze tot aan de deur gebracht van het huis van J. F. (...) terwijl de magistraat ging spreken met de bewoners. Uw zus voelde zich hierdoor erg blootgesteld. In de periode die volgde, zou zij regelmatig zijn opgebeld door mensen die zeiden dat ze van de politie of van justitie waren, maar uw zus was bang geworden omdat de politie onwillig leek om actie te ondernemen tegen J. F. (...). Zij begon te vermoeden dat de politie door J. F. (...) was omgekocht. In 2018 reisde uw zus naar België, waar zij op 21 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Zij vreesde dat bij een terugkeer naar Colombia de politie of J. F. (...) haar zouden kunnen doden vanwege de klacht die ze had ingediend tegen deze laatste. In juni 2019 nam het CGVS in hoofde van uw zus een beslissing van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat het oordeelde dat uw zus bij een eventuele terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen blootgesteld te worden aan in artikel 48/4, §2 onder b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling.

Op 19 november 2019 werd uw vader beschoten terwijl u op dat moment aan het koken was op de bovenverdieping. Uw vader werd in allerijl naar het lokale ziekenhuis gebracht waar zijn been diende te worden geamputeerd. U zou diezelfde dag nog aan uw broers hebben laten weten dat u bang was geworden en dat u het land wilde verlaten. U vermoedde dat uw vader is beschoten door iemand uit de entourage van J. F. (...) omdat de klacht die tegen hem was ingediend niet werd ingetrokken. Uw zus J. M. (...) legde klacht neer naar aanleiding van het schietincident van 19 november 2019.

Op 20 november 2019 reisde u vanuit Colombia via Spanje naar België, waar u de volgende dag aankwam. Op 28 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u het volgende document voor: uw paspoort. U legde ook kopijen voor van volgende documenten: de klacht die uw zus heeft ingediend naar aanleiding van het incident van 19 november 2019, een aanvraag voor politiebescherming in hoofde van uw vader en uw zus J. M. (...), medische attesten in verband met de verwondingen die uw vader had opgelopen, een schriftelijke verklaring van de feiten die u heeft meegemaakt, documenten in verband met uw vermoorde Italiaanse schoonbroer E. M. (...) (identiteitskaart, foto's van zijn verwond oog, een vraag om bescherming, foto's van uzelf, uw zus D. C. (...) en uw schoonbroer, een verklaring van uw zus D. C. (...) bij de notaris in verband met haar relatie met E. M. (...), krantenartikelen in verband met uw schoonbroer E. M. (...), de overlijdensakte van uw schoonbroer, familiefoto's op zijn begrafenis), foto's van uw vader in het ziekenhuis en van zijn amputatie aan het linkerbeen en tenslotte enkele internetartikelen over het geweld in de wijk el Retiro in de stad Cali waar u altijd heeft gewoond.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling of subsidiair beschermde u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Dat u werkelijk wordt geviseerd door de opdrachtgevers van de moord op uw schoonbroer maakt u immers geenszins aannemelijk.

Zo dient te worden opgemerkt dat u na de moord op uw schoonbroer E. M. (...) (juni 2018) nog meer dan een jaar in Colombia heeft verbleven en dit zonder noemenswaardige problemen. Nergens maakt u melding van bijvoorbeeld bedreigingen of enig ander probleem dat u zou hebben gehad met J. F. (...), de vermoedelijke opdrachtgever voor de moord op uw schoonbroer. Er werd u gevraagd of u vóór 19 november 2019 ooit persoonlijke problemen had gekend, waarop u bevestigde dat u nooit problemen heeft gekend vóór deze datum (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, vraag 69). Dat uzelf op geen enkel moment, voor noch na de dood van E. (...), benaderd of geviseerd werd door J. F. (...) is een eerste belangrijke vaststelling.

Uiteindelijk verliet u het land nadat uw vader in november 2019 werd beschoten op een moment dat u ook in het huis aanwezig was. U vermoedde dat uw vader werd beschoten door iemand uit de entourage van J. F. (...) omdat de klacht die tegen hem was ingediend naar aanleiding van de moord op uw schoonbroer nog niet was ingetrokken. Blijkens uw verklaringen heeft u hiervoor evenwel geen enkele indicatie. U stelt dat uw familie met niemand anders problemen heeft en dat dan de enige verklaring voor deze beschieting dient te worden gezocht in de moordzaak van uw schoonbroer anderhalf jaar eerder (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 28 en 40). Dit is geheel hypothetisch.

Bovendien lijkt het er eerder op dat dit incident met uw vader dient te worden beschouwd als een ongeluk ten gevolge van een verdwaalde kogel. In de verschillende medische attesten die u voorlegde ter staving van dit incident is er immers uitdrukkelijk sprake van een verdwaalde kogel ('una bala perdida') (zie medische attesten, toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien verklaarde uzelf dat u aanvankelijk geen aandacht schonk aan het weerklinken van een geweerschot gelet op het feit dat het in jullie wijk niet ongewoon is om geweerschoten te horen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 27). Deze verklaring geeft aan dat er in uw wijk sprake is van bendegeweld waarbij er regelmatig beschietingen plaatsvinden. Dat uw vader dan het slachtoffer is geworden van een verdwaalde kogel in het kader van dit bendegeweld, kan dan ook als een aannemelijke verklaring worden gezien voor het incident. De door u toegevoegde internetartikels in verband met de algemene criminaliteit in uw wijk bevestigen deze hypothese eveneens. Alleszins haalt u geen enkele indicatie aan dat dit incident enige link zou hebben met de moord op uw schoonbroer anderhalf jaar eerder. Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat uw zus J. M. (...) het klaarblijkelijk heeft nagelaten om de advocaat die de familie bijstaat n.a.v. het incident van december 2019 te wijzen op een mogelijke link tussen dit incident en de moord op E. (...) (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 191-192).

U verwijst verder naar ene M. V. (...) die verantwoordelijk zou zijn voor dit incident, maar van deze buurjongen is het blijkbaar geweten dat hij al veel problemen heeft veroorzaakt in de buurt. Zo liet u in uw geschreven verklaringen die u zelf aan het CGVS bezorgde het volgende optekenen: 'die jongen is enkele dagen na de feiten met mijn vader opnieuw als een gek beginnen te schieten en één van de kogels heeft een meisje van 5 jaar oud geraakt' (zie vertaling geschreven verklaringen, toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat M. (...) nog niet zo lang geleden samen met zijn neef een jongen heeft vermoord en dat hij toch vrij blijft rondlopen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 114 en 115). Deze verklaringen geven aan dat deze buurjongen veel problemen veroorzaakt in de wijk en dat hij heel wat schietpartijen op zijn kerfstok heeft, maar dat hij enige link zou hebben met J. F. (...) en/of in diens opdracht uw vader zou hebben geviseerd is allerminst aangetoond. Tekenend in dit verband is dat u verklaarde hoegenaamd niet te weten hoe de dader van het incident met uw vader in relatie zou staan met J. F. (...), de vermoedelijke opdrachtgever van de moord op uw schoonbroer (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 39). In het geval van uw vader, een oude man die zich allerminst inlaat met bendes of illegale praktijken die gelieerd zijn aan bendes, lijkt alles er op te wijzen dat hij een slachtoffer is geworden van een verdwaalde kogel, mogelijkerwijze afgevuurd door deze buurjongen die voor tal van onveiligheidsincidenten in de buurt verantwoordelijk is, eerder dan dat hij een slachtoffer is geworden van een doelgerichte afrekening.

Het is verder bevreemdend dat u als enige Colombia heeft verlaten, terwijl het uw broer J. (...) en uw zus J. M. (...) zijn die mogelijks het grootste risico zouden lopen (hoewel ook zij nooit problemen hebben gekend of bedreigingen hebben ontvangen). Het zijn zij immers die de zaak verder hebben opgevolgd: uw zus heeft een klacht neergelegd tegen M. V. (...) en uw broer J. (...) heeft nog recent contact opgenomen met de politie om hen aan te manen concrete stappen te nemen tegen M. V. (...). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u erg veel risico loopt aangezien u aanwezig was in het huis op het moment dat uw vader werd beschoten en aangezien u meteen na het incident heeft rondgebeld naar uw broers en zussen om mee te delen wie de dader was. Deze uitleg overtuigt allerminst. U bevond zich, althans volgens uw verklaringen, boven in het huis op het moment dat de feiten zich beneden afspeelden. Men kan er ook van uitgaan dat de dader niet te weten is gekomen dat u degene bent geweest die zijn naam heeft doorgegeven aan uw broers en zussen. U repliceerde hierop dat dit laatste wel het geval was aangezien zijn familie u wellicht heeft horen rondbellen in verband met de feiten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 105 en 106). Deze uitleg overtuigt opnieuw niet, temeer dit louter hypotheses van uwentwege zijn en u even eerder vooral de rol van uw buurvrouw en uw broer in de identificatie van de schutter benadrukte (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 88-92). Bovendien biedt dit nog steeds geen verklaring voor het feit dat u wel vertrok maar uw broer en zus, die duidelijk meer betrokken zijn bij de zaak, niet.

Ook kan in deze nog worden opgemerkt dat naar aanleiding van deze feiten niemand van uw familie is verhuisd of het nodig heeft gevonden om maatregelen te nemen om hun veiligheid te garanderen. Al uw broers en zussen, buiten E. J. (...) en L. H. (...), wonen nog steeds ofwel bij uw ouders, ofwel in de buurt van uw ouders. Ook dit wijst er wederom op dat jullie niet te maken hebben gekregen met represailles of dat dit risico ernstig genoeg is om ervoor te verhuizen. Uw kinderen heeft u achtergelaten bij uw ouders. Als u werkelijk vreest dat u en uw familie worden geviseerd door de opdrachtgever van de moord op uw schoonbroer omdat de klacht tegen hem niet is ingetrokken, is het weinig aannemelijk dat al uw familieleden gewoon verder op deze zelfde plaats zijn blijven wonen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 12-18).

Tenslotte haalde u nog enkele feiten aan die uw familieleden zijn overkomen: uw moeder zou bijna het slachtoffer zijn geworden van een beroving op straat maar kon tijdig een taxi invluchten en uw neef zou op een gegeven moment naar een winkel zijn moeten vluchten nadat hij bijna werd beschoten door M. V. (...) (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 116-123). In verband met deze feiten kan u evenmin aantonen dat deze enig verband zouden houden met de moord op uw schoonbroer. Eerder bevestigen ze dat uw moeder en uw neef eveneens bijna het slachtoffer zijn geworden van het geweld afkomstig van de buurjongen M. V. (...) die de hele wijk terroriseerde. Na december 2019 zouden er zich overigens geen incidenten meer hebben voorgedaan. Dit betekent dat er gedurende heel het jaar 2020 geen problemen meer waren voor uw familie (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 203-206). Deze vaststelling vormt opnieuw een indicatie dat er geen verband is tussen de incidenten die uw familieleden zijn overkomen en de moordzaak op uw schoonbroer en dat de vrees die u hiervoor aanhaalt niet gegrond is.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te lopen. De status van vluchteling of die van subsidiair beschermde kan u dan ook niet toegekend worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het

aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of AsylumSeekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 27 juli 2020, beschikbaar op https://cgvs.be/sites/default/files/rapporten/_coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20200727.pdf blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Nariño. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviseerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit en nationaliteit en de feiten die uw vader en uw schoonbroer zijn overkomen worden immers niet betwist in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/6, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 4, § 5, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU).

In een eerste onderdeel van dit middel betwist verzoekster dat de verschillende aanslagen niet gelinkt waren, dat er voor haar geen persoonlijk risico bestond en dat haar vader gewoon het slachtoffer werd van een "*verdwaalde kogel*". Zij laat hierover het volgende gelden:
"*Deze theorie kan echter niet aangetoond worden door tegenpartij. Uit het verslag van het incident op haar vader is namelijk niets terug te vinden over een andere schietpartij of andere slachtoffers en kan er dus vanuit gegaan worden dat hij wel degelijk rechtstreeks geviseerd werd. M. V. (...) heeft namelijk niet alleen op de vader van verzoekster geschoten, maar eveneens geprobeerd haar moeder te overvallen en op haar neefje te schieten.*"
Verzoekster meent dat deze verschillende elementen aantonen dat de dader van de schietpartij het wel degelijk gemunt had op haar gezin en dat in dit geval het principe van het voordeel van de twijfel moet worden toegepast. Zij stelt verder als volgt:
"*Verzoekster brengt verschillende elementen die duiden op een situatie waarin haar fysische integriteit in gevaar is, namelijk aanvallen op minstens vier leden van haar familie: haar schoonbroer, haar vader, haar moeder en haar neef. Tegenpartij kan niet aantonen dat hier geen patroon achter zit en dit enkel aléatoire incidenten waren. De verklaringen van verzoekster worden door tegenpartij ook niet in twijfel getrokken. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster incoherent zou zijn geweest.*

Op basis van de afgelegde verklaringen en de aangebrachte bewijzen, moet het voordeel van de twijfel worden toegepast. Tegenpartij kan in dit geval niet, boven elke gerede twijfel, aantonen dat verzoekster geen risico loopt eveneens aangevallen te worden indien zij teruggestuurd zou worden naar Colombia."

In een tweede middelonderdeel laakt verzoekster dat de commissaris-generaal het vreemd vindt dat zij de enige van haar gezin was die het land verliet. Zij betoogt hierover als volgt:
"*Haar zus J. M. M. M. (...) was degene die de klacht ging indienen bij de politie en haar broer Jefferson was degene die bij de politie de klacht ging opvolgen.*
Verzoekster liep echter rechtsreeks gevaar doordat zij de eerste was in haar familie die vernam wie de schutter was doordat haar buurvrouw dit aan haar vertelde. Zij begon toen haar broer en zussen te bellen om te vertellen wat er gebeurd was en wie op hun vader geschoten was. De oorspronkelijke identificatie van de dader gebeurde aldus door verzoekster.
Wat haar broer en zus betreft, overwegen ook zij het land te verlaten maar werd dit ondertussen bemoeilijkt door de sanitaire situatie en een gebrek aan voldoende financiële middelen.
Dat verzoekster wel reeds het land verlaatte duidt er juist op dat zij het grootste gevaar liep in het gezin en zij als eerste moest vluchten.
Dit argument kan alleszins niet gebruikt worden om de weigeringsbeslissing te steunen."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/4, § 2, b), en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"*In subsidiaire orde, indien uw Raad van mening is dat de feiten die geleid hebben tot de vlucht van verzoekster, quod non, geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van het vluchtelingenstatuut, moet aan verzoekster op zijn minst de subsidiaire bescherming toegekend worden.*
Indien uw Raad de redenering van tegenpartij zou volgen op het punt dat de schietpartij op de vader van verzoekster enkel een toevallig incident was, moet aan verzoekster op zijn minst de subsidiaire bescherming toegekend worden. Dit incident was namelijk niet het enige van zijn aard. M. V. (...) schoot eveneens op de neef van verzoekster en probeerde haar moeder te overvallen. Dit vormt al een reeks van 'toevallige incidenten'.
Tegenpartij stelt dit trouwens zelf vast in haar beslissing:
"(…)"
Zelfs indien geen link kan gelegd worden tussen deze incidenten en de moord op de schoonbroer van verzoekster, lijkt het er wel duidelijk op dat deze jonge het gemunt heeft op de familie van verzoekster. Verzoekster verklaarde tijdens haar interview het volgende:
"Wat hij wel doet als hij langs ons huis passeert doet hij tekens met zijn vingers alsof hij ons beschiet [...]"
Er zijn aldus verschillende elementen die erop duiden dat M. V. (...) het wel degelijk gemunt heeft op dit gezin, zelfs al is de reden hiervoor niet volledig duidelijk.
De algemene situatie in de wijk van verzoekster is een van de zwaarste in Colombia.[1] In het jaar 2019 waren er 1123 moorden in Cali. De Comuna 15, waar verzoekster met haar familie woonde, was in 2018 en 2019 de Comuna met het hoogste aantal moorden (respectievelijk 139 en 138). Alhoewel het geweldsniveau niet hoog genoeg is om te besluiten tot een intern gewapend conflict, blijven de cijfers duiden op een extreem gewelddadige situatie. Dit moet gezien worden in combinatie met het profiel van verzoekster. De socio-economische situatie van het gezin en de geografische verblijfplaats van verzoekster in de Comuna 15, stellen haar bloot aan een verhoogd risico om alsnog slachtoffer te worden van willekeurig geweld.
Dit moet aldus op zijn minst aanleiding geven tot de toekenning van subsidiaire bescherming."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt het rapport "*Informe de homicidios*" van Santiago de Cali van 31 december 2019 (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van de middelen

Aangaande verzoeksters verwijzing naar artikel 4, § 5, van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van

15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekster toont dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kan derhalve de schending van artikel 4, § 5, van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

Het eerste middel is, wat het voorgaande betreft, niet ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) zij niet aannemelijk maakt dat zij werkelijk wordt geviseerd door de opdrachtgevers van de moord op haar schoonbroer, nu (i) zij na de moord op haar schoonbroer nog meer dan een jaar in Colombia heeft verbleven en dit zonder noemenswaardige problemen, (ii) zij geen enkele indicatie heeft voor haar vermoeden dat haar vader werd beschoten door iemand uit de entourage van J. F. omdat de klacht die tegen hem was ingediend naar aanleiding van de moord op haar schoonbroer nog niet was ingetrokken en het er bovendien eerder op lijkt dat dit incident met haar vader dient te worden beschouwd als een ongeluk ten gevolge van een verdwaalde kogel, (iii) het verder bevreemdend is dat zij als enige Colombia heeft verlaten, terwijl het haar broer J. en haar zus J. M. zijn die mogelijks het grootste risico zouden lopen, (iv) naar aanleiding van deze feiten niemand van haar familie is verhuisd of het nodig heeft gevonden om maatregelen te nemen om hun veiligheid te garanderen en (v) zij niet kan aantonen dat de feiten waarbij haar moeder bijna het slachtoffer zou zijn geworden van een beroving op straat en haar neef naar een winkel zou zijn moeten vluchten nadat hij bijna werd beschoten door M. V. enig verband zouden houden met de moord op haar schoonbroer en er gedurende heel het jaar 2020 geen problemen meer waren voor haar familie, omdat (B) er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en omdat (C) haar documenten deze vaststellingen niet wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster haalt verschillende redenen aan voor haar vertrek uit haar land van herkomst, Colombia. Vooreerst haalt zij aan dat haar schoonbroer, die gewerkt heeft als '*pirata*' (informele taxichauffeur), op

8 juni 2018 werd vermoord nadat hij bedreigd werd door J. F., die bekend stond als *'gota a gota*' (woekeraar) en bij wie hij een auto huurde, omdat hij terug wilde werken als *pirata* nadat hij tegen deze man een klacht had ingediend omdat die hem in december 2014 in elkaar had geslagen. Verzoeksters zus, M. M. D. C., zou naar aanleiding van deze feiten klacht hebben ingediend bij de Colombiaanse politie. Omdat zij begon te vermoeden dat de politie door J. F. was omgekocht, reisde M. M. D. C. naar België, waar zij in juni 2019 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend omdat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) oordeelde dat zij bij een eventuele terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen blootgesteld te worden aan in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet verboden behandeling. Daarnaast haalt verzoekster aan dat op 19 november 2019 haar vader werd beschoten. Haar vader zou in allerijl naar het lokale ziekenhuis zijn gebracht waar zijn been diende te worden geamputeerd. Verzoekster zou diezelfde dag nog aan haar broers hebben laten weten dat zij bang was geworden en dat zij het land wilde verlaten. Verzoekster vermoedde dat haar vader is beschoten door iemand uit de entourage van J. F. omdat de klacht die tegen hem was ingediend niet werd ingetrokken. Verzoekster verklaart dat haar zus J. M. naar aanleiding van het schietincident van 19 november 2019 klacht neerlegde. Op 20 november 2019 zou verzoekster Colombia verlaten hebben en via Spanje naar België gereisd hebben.

Ter staving van haar verzoek legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure haar paspoort neer, alsook fotokopieën van de klacht die haar zus heeft ingediend naar aanleiding van het incident van 19 november 2019, van een aanvraag voor politiebescherming in hoofde van haar vader en haar zus J. M., van medische attesten in verband met de verwondingen die haar vader had opgelopen, van een schriftelijke verklaring van de feiten die zij heeft meegemaakt, van documenten in verband met haar vermoorde schoonbroer (het betreft een identiteitskaart, foto's van zijn verwond oog, een vraag om bescherming, foto's van verzoekster, haar zus D. C. en haar schoonbroer, een verklaring van haar zus D. C. bij de notaris in verband met haar relatie met haar schoonbroer, krantenartikelen in verband met haar schoonbroer, de overlijdensakte van haar schoonbroer en familiefoto's op zijn begrafenis), van foto's van haar vader in het ziekenhuis en van zijn amputatie aan het linkerbeen en tenslotte van enkele internetartikelen over het geweld in de wijk el Retiro in de stad Cali waar zij altijd heeft gewoond (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten').

Gelet op deze stukken kan worden aangenomen dat verzoeksters schoonbroer op 8 juni 2018 werd vermoord en dat verzoeksters vader op 19 november 2019 werd beschoten. Deze feiten worden door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet betwist. Wel oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij zelf wordt geviseerd door de opdrachtgevers van de moord op haar schoonbroer.

De commissaris-generaal merkt in dit verband op dat verzoekster na de moord op haar schoonbroer in juni 2018 zonder noemenswaardige problemen nog meer dan een jaar in Colombia heeft verbleven en op geen enkel moment benaderd of geviseerd werd door J. F., de vermoedelijke opdrachtgever voor de moord op haar schoonbroer. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:
"*Nergens maakt u melding van bijvoorbeeld bedreigingen of enig ander probleem dat u zou hebben gehad met J. F. (...), de vermoedelijke opdrachtgever voor de moord op uw schoonbroer. Er werd u gevraagd of u vóór 19 november 2019 ooit persoonlijke problemen had gekend, waarop u bevestigde dat u nooit problemen heeft gekend vóór deze datum (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, vraag 69).*"
Deze eerste belangrijke vaststelling wordt door verzoekster noch weerlegd, noch ontkracht.

Voorts wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op het volgende:
"*Uiteindelijk verliet u het land nadat uw vader in november 2019 werd beschoten op een moment dat u ook in het huis aanwezig was. U vermoedde dat uw vader werd beschoten door iemand uit de entourage van J. F. (...) omdat de klacht die tegen hem was ingediend naar aanleiding van de moord op uw schoonbroer nog niet was ingetrokken. Blijkens uw verklaringen heeft u hiervoor evenwel geen enkele indicatie. U stelt dat uw familie met niemand anders problemen heeft en dat dan de enige verklaring voor deze beschieting dient te worden gezocht in de moordzaak van uw schoonbroer anderhalf jaar eerder (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 28 en 40). Dit is geheel hypothetisch.*
Bovendien lijkt het er eerder op dat dit incident met uw vader dient te worden beschouwd als een ongeluk ten gevolge van een verdwaalde kogel. In de verschillende medische attesten die u voorlegde ter staving van dit incident is er immers uitdrukkelijk sprake van een verdwaalde kogel ('una bala perdida') (zie medische attesten, toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien verklaarde uzelf dat u aanvankelijk geen aandacht schonk aan het weerklinken van een geweerschot gelet op het feit dat het in jullie wijk niet ongewoon is om geweerschoten te horen (zie notities persoonlijk onderhoud,

vraag 27). Deze verklaring geeft aan dat er in uw wijk sprake is van bendegeweld waarbij er regelmatig beschietingen plaatsvinden. Dat uw vader dan het slachtoffer is geworden van een verdwaalde kogel in het kader van dit bendegeweld, kan dan ook als een aannemelijke verklaring worden gezien voor het incident. De door u toegevoegde internetartikels in verband met de algemene criminaliteit in uw wijk bevestigen deze hypothese eveneens. Alleszins haalt u geen enkele indicatie aan dat dit incident enige link zou hebben met de moord op uw schoonbroer anderhalf jaar eerder. Wat dit betreft is het overigens veelzeggend dat uw zus J. M. (...) het klaarblijkelijk heeft nagelaten om de advocaat die de familie bijstaat n.a.v. het incident van december 2019 te wijzen op een mogelijke link tussen dit incident en de moord op E. (...) (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 191-192).
U verwijst verder naar ene M. V. (...) die verantwoordelijk zou zijn voor dit incident, maar van deze buurjongen is het blijkbaar geweten dat hij al veel problemen heeft veroorzaakt in de buurt. Zo liet u in uw geschreven verklaringen die u zelf aan het CGVS bezorgde het volgende optekenen: 'die jongen is enkele dagen na de feiten met mijn vader opnieuw als een gek beginnen te schieten en één van de kogels heeft een meisje van 5 jaar oud geraakt' (zie vertaling geschreven verklaringen, toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat M. (...) nog niet zo lang geleden samen met zijn neef een jongen heeft vermoord en dat hij toch vrij blijft rondlopen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 114 en 115). Deze verklaringen geven aan dat deze buurjongen veel problemen veroorzaakt in de wijk en dat hij heel wat schietpartijen op zijn kerfstok heeft, maar dat hij enige link zou hebben met J. F. (...) en/of in diens opdracht uw vader zou hebben geviseerd is allerminst aangetoond. Tekenend in dit verband is dat u verklaarde hoegenaamd niet te weten hoe de dader van het incident met uw vader in relatie zou staan met J. F. (...), de vermoedelijke opdrachtgever van de moord op uw schoonbroer (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 39). In het geval van uw vader, een oude man die zich allerminst inlaat met bendes of illegale praktijken die gelieerd zijn aan bendes, lijkt alles er op te wijzen dat hij een slachtoffer is geworden van een verdwaalde kogel, mogelijkerwijze afgevuurd door deze buurjongen die voor tal van onveiligheidsincidenten in de buurt verantwoordelijk is, eerder dan dat hij een slachtoffer is geworden van een doelgerichte afrekening."

Verzoekster slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Waar zij in het eerste onderdeel van het eerste middel aanvoert dat de theorie van het CGVS dat haar vader gewoon het slachtoffer zou zijn geworden van een "*verdwaalde kogel*" niet wordt aangetoond, gaat zij eraan voorbij dat in verschillende medische attesten die zij zelf voorlegde ter staving van dit incident uitdrukkelijk sprake is van een verdwaalde kogel ('*una bala perdida*'), dat zij zelf verklaarde dat het niet ongewoon is om in haar wijk geweerschoten te horen, dat haar zus J. M., die naar aanleiding van dit schietincident een klacht indiende, haar advocaat niet had gewezen op een mogelijke link tussen dit schietincident en de moord op haar schoonbroer en dat het haar toekomt om een vrees voor vervolging in haar hoofde *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoekster slaagt er evenwel niet in aannemelijk te maken dat haar vader het slachtoffer werd van een doelgerichte afrekening. De omstandigheid dat de schutter ook geprobeerd zou hebben haar moeder op straat te beroven en op haar neef te schieten, doet aan het voorgaande geen afbreuk. In de bestreden beslissing wordt wat dit laatste betreft overigens op goede gronden op het volgende gewezen:
"*In verband met deze feiten kan u evenmin aantonen dat deze enig verband zouden houden met de moord op uw schoonbroer. Eerder bevestigen ze dat uw moeder en uw neef eveneens bijna het slachtoffer zijn geworden van het geweld afkomstig van de buurjongen M. V. (...) die de hele wijk terroriseerde. Na december 2019 zouden er zich overigens geen incidenten meer hebben voorgedaan. Dit betekent dat er gedurende heel het jaar 2020 geen problemen meer waren voor uw familie (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 203-206). Deze vaststelling vormt opnieuw een indicatie dat er geen verband is tussen de incidenten die uw familieleden zijn overkomen en de moordzaak op uw schoonbroer en dat de vrees die u hiervoor aanhaalt niet gegrond is.*"
Gezien (i) niet wordt aangetoond dat de feiten die haar vader, moeder en neef zijn overkomen enig verband zouden houden met de moord op haar schoonbroer, (ii) de dader van de schietpartij waarbij haar vader slachtoffer is geworden, van de overval op haar moeder en van de schietpartij op haar neef in het algemeen – en niet alleen bij haar familie – veel problemen veroorzaakt in de wijk en (iii) er gedurende heel het jaar 2020 geen problemen meer waren voor haar familie, maakt verzoekster niet aannemelijk dat de persoon die bij enkele van haar familieleden heel wat leed heeft veroorzaakt het op haar familie gemunt heeft en dat haar fysieke integriteit in gevaar is, en dit nog daargelaten de vraag of er een link is tussen de incidenten die deze persoon veroorzaakte en de moord op haar schoonbroer. Frappant hierbij is overigens dat noch verzoeksters vader, noch verzoeksters moeder en neef uit Colombia vertrokken zijn. De commissaris-generaal overweegt bovendien op goede gronden als volgt in de bestreden beslissing:

"*Het is verder bevreemdend dat u als enige Colombia heeft verlaten, terwijl het uw broer J. (...) en uw zus J. M. (...) zijn die mogelijks het grootste risico zouden lopen (hoewel ook zij nooit problemen hebben gekend of bedreigingen hebben ontvangen). Het zijn zij immers die de zaak verder hebben opgevolgd: uw zus heeft een klacht neergelegd tegen M. V. (...) en uw broer J. (...) heeft nog recent contact opgenomen met de politie om hen aan te manen concrete stappen te nemen tegen M. V. (...). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u erg veel risico loopt aangezien u aanwezig was in het huis op het moment dat uw vader werd beschoten en aangezien u meteen na het incident heeft rondgebeld naar uw broers en zussen om mee te delen wie de dader was. Deze uitleg overtuigt allerminst. U bevond zich, althans volgens uw verklaringen, boven in het huis op het moment dat de feiten zich beneden afspeelden. Men kan er ook van uitgaan dat de dader niet te weten is gekomen dat u degene bent geweest die zijn naam heeft doorgegeven aan uw broers en zussen. U repliceerde hierop dat dit laatste wel het geval was aangezien zijn familie u wellicht heeft horen rondbellen in verband met de feiten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 105 en 106). Deze uitleg overtuigt opnieuw niet, temeer dit louter hypotheses van uwentwege zijn en u even eerder vooral de rol van uw buurvrouw en uw broer in de identificatie van de schutter benadrukte (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 88-92). Bovendien biedt dit nog steeds geen verklaring voor het feit dat u wel vertrok maar uw broer en zus, die duidelijk meer betrokken zijn bij de zaak, niet.*"

Verzoekster voert in het tweede onderdeel van het eerste middel aan dat zij rechtstreeks gevaar liep "*doordat zij de eerste was in haar familie die vernam wie de schutter was doordat haar buurvrouw dit aan haar vertelde*" en doordat zij "*haar broer en zussen (begon) te bellen om te vertellen wat er gebeurd was en wie op hun vader geschoten was*", zodat door haar de oorspronkelijke identificatie van de dader gebeurde. Zij beperkt zich hiermee echter tot een herhaling van haar verklaringen op het CGVS, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing hierover, met name dat (A) deze uitleg allerminst overtuigt nu (i) zij zich volgens haar verklaringen boven in het huis bevond op het moment dat de feiten zich beneden afspeelden zodat ervan kan worden uitgegaan dat de dader niet te weten is gekomen dat zij degene is geweest die zijn naam heeft doorgegeven aan haar broers en zussen en (ii) dit louter hypotheses zijn en zij even eerder vooral de rol van haar buurvrouw en haar broer in de identificatie van de schutter benadrukte en dat (B) dit bovendien nog steeds geen verklaring biedt voor het feit dat zij wel vertrok maar haar broer en zus, die duidelijk meer betrokken zijn bij de zaak, niet, te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Met de loutere herhaling van de elementen uit haar asielrelaas weerlegt verzoekster de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Aldus maakt verzoekster haar vrees voor vervolging niet aannemelijk, noch toont zij aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze is genomen. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoekster niets meer dan te kennen geven dat zij het niet eens is met de beoordeling van de commissaris-generaal van de door haar afgelegde verklaringen.

Waar verzoekster in het tweede onderdeel van het eerste middel aanvoert dat haar broer en zus ook overwegen het land te verlaten, maar dat dit ondertussen werd bemoeilijkt door de sanitaire situatie en een gebrek aan voldoende financiële middelen, beperkt zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook verklaart dit niet waarom zij niet samen met verzoekster zijn gevlucht. Zoals hierboven reeds werd geargumenteerd en door verzoekster niet wordt weerlegd, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij, die nooit persoonlijk bedreigd of geviseerd werd, een groter gevaar zou lopen dan haar zus, die een klacht heeft neergelegd tegen de schutter die haar vader verwondde, of haar broer, die nog recent contact had opgenomen met de politie om hen aan te manen concrete stappen te nemen tegen deze man. De Raad ziet dan ook niet in dat zij als eerste diende te vluchten.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:
"*Ook kan in deze nog worden opgemerkt dat naar aanleiding van deze feiten niemand van uw familie is verhuisd of het nodig heeft gevonden om maatregelen te nemen om hun veiligheid te garanderen. Al uw broers en zussen, buiten E. J. (...) en L. H. (...), wonen nog steeds ofwel bij uw ouders, ofwel in de buurt van uw ouders. Ook dit wijst er wederom op dat jullie niet te maken hebben gekregen met represailles of dat dit risico ernstig genoeg is om ervoor te verhuizen. Uw kinderen heeft u achtergelaten bij uw ouders. Als u werkelijk vreest dat u en uw familie worden geviseerd door de opdrachtgever van de moord op uw schoonbroer omdat de klacht tegen hem niet is ingetrokken, is het weinig aannemelijk dat al uw familieleden gewoon verder op deze zelfde plaats zijn blijven wonen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 12-18).*"

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan verzoekster niet worden gevolgd in zoverre zij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Evenmin wordt een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet aangetoond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Colombia.

2.3.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij niet aannemelijk maakt dat zij persoonlijk wordt geviseerd door de opdrachtgevers van de moord op haar schoonbroer, noch dat de schutter die haar vader verwondde het op haar (familie) gemunt heeft.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Colombia zou hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing blijkt dat de situatie in Colombia grondig is gewijzigd na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de *Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular* (FARC-EP) die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met de *Ejército de liberación nacional* (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Het intern gewapend conflict met de ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals de ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia*" van UNHCR van september 2015, als de COI Focus "*Colombia: Veiligheidssituatie*" van 13 november 2019 en de COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 27 juli 2020, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van

het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing op basis van deze informatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:
"*Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.*
De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.
Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Nariño. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population.
Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.
In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.
Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviseerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard."

Rekening houdend met de verklaringen van verzoekster over haar herkomst uit Colombia, moet *in casu* de veiligheidssituatie in Cali, de hoofdstad van het departement Valle del Cauca, worden beoordeeld. Verzoekster verklaarde daar na haar geboorte altijd te hebben gewoond (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, vragen 3 tot 7).

Gelet op de voorgaande analyse besluit de Raad dat er in de stad Cali geen sprake is van een gewapend conflict. Het aanwezige geweld wordt er daarentegen gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Dit crimineel geweld is geïndividualiseerd en doelgericht van aard, met onder meer interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. Dit geweld kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2,

c), van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en is bovendien in wezen niet willekeurig van aard.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. Het bij het verzoekschrift gevoegde rapport "*Informe de homicidios*" van Santiago de Cali van 31 december 2019 (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) is niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Zo eruit zou blijken dat er in Cali, en in de Comuna 15, waar verzoekster woonde, zeer veel moorden werden gepleegd, zoals verzoekster aanvoert, wijst de Raad er nog ten overvloede op dat dit overeenstemt met de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd en waaruit blijkt dat het aanwezige geweld er wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Verzoekster brengt geen enkel concreet element aan dat toelaat vast te stellen dat er in Cali sprake zou zijn van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in de grootstad Cali, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.4.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoekster in uiterst subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
C. VAN DEN WYNGAERT	D. DE BRUYN